

MEDJUGORJE HANGJA

2012. Január

Nr. 48

A Szűzanya

2011. december 25 -i
üzenete

„Drága gyermekek! Ma is a karjaimban hozom nektek Fiamat, Jézust, hogy Ő a békéjét adja nektek. Imádkozzatok gyermekeim, és tegyetek tanúságot arról, hogy minden szívben uralkodhat olyan béke, mely nem az emberektől, hanem Istentől való, és amelyet senki sem semmisíthet meg. Ez az a béke a szívben, amelyet Isten azoknak ad, akiket szeret. Ti a keresztség által mindnyájan különleges módon vagytok meghívva és szeretve, ezért tegyetek tanúságot és imádkozzatok, hogy kinyújtott kezem legyetek ebben a világban, mely Istenre és a békére vágyakozik. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

*Forrás: Mária Béke
Királynője Szövetség*

Medjugorje, 2012. január 2. Mirjana által adott üzenet

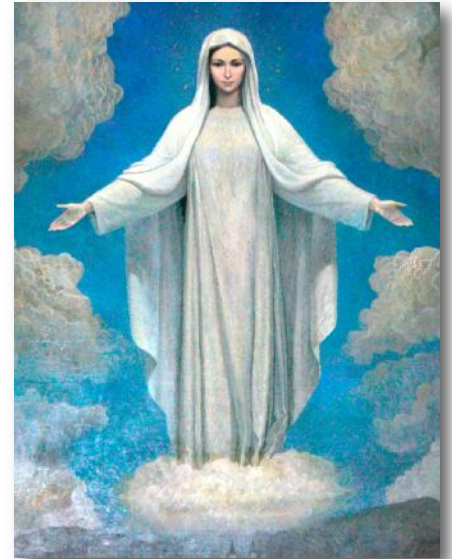
„Drága gyermekek! Amikor anyai aggodalommal a szívetekbe tekintek, fájdalmat és szenvedést látok; sebzett múltat és szüntelen keresést; látom gyermekeimet, akik boldogok szeretnének lenni, de nem tudják, hogyan. Nyíljatok meg az Atyának! Ez az út a boldogság felé, az út, amelyen vezetni szeretnék benneteket. Az Atyaisten soha sem hagyja magára gyermekeit, főleg nem a fájdalomban és a kétségbeesésben. Ha ezt megértitek és elfogadjátok, boldogok lesztek és véget ér keresésetek. Szeretni fogtok, és nem fogtok félni. Életetek remény és igazság lesz, aki az én Fiam. Köszönöm nektek.

Kérlek benneteket, hogy imádkozzatok azokért, akiket a Fiam kiválasztott. Ne ítélkezzetek, mert mindannyian megítéltettek majd.”

Forrás: Mária Béke Királynője Szövetség

Isteni béke, melyet senki sem semmisíthet meg!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya decemberi üzenetéhez

hogy tovább ajándékozzuk azt, amit minden érdemünk nélkül kaptunk. Jézus mondja: „Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok.”

Isten megajándékozott bennünket embertársaink által is. A hit az örökségünk. Köszönet és hála mindazok hitéért, akik előttünk éltek, akik életükkel tanúságot tettek a hitről. Megerősíti ezt a Zsidókhöz írt levél és bátorít bennünket: „Azért mi is, akiket a tanúknak ilyen nagy felhője vesz körül, tegyünk le minden terhet és a minket környező bűnt, kitarással fussuk végig az előttünk álló küzdőpályát.” (Zsid 12,1).

János apostol írja: „Ami kezdettől volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megnéztünk és a kezünk tapintott az élet Igéjéről - mert az élet megjelent, és mi láttuk, és tanúságot teszünk róla, és hirdetjük nektek az örök életet, mely az Atyánál volt és megjelent nekünk - amit láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is.” (1Jn 1,1-2).

A hit tanúságtételéből élünk, de nemcsak abból, amit értelmünkkel felfoghatunk. Szükségünk van apáink és anyáink megélt hittapasztalatára, akik bevezetnek bennünket az élet folyamatába. Adjuk tovább szájról szájra, kézzől kézre, szívből szívbe azt, amiből valójában élünk. Erre hív bennünket Szűz Mária. Így tud megszületni mindig újra és újra Jézus Krisztus az emberi szívekben. Így válhatunk Jézus anyjává ebben a világban, mely Istenre vágyik, amelynek Istenre van szüksége.

Assisi Szent Ferenc hívekhez írt levelében a következőképp fogalmaz:

Jézushoz vezet, és azt szeretné, hogy megszülessen bennünk Jézus, hogy valóban megtapasztalhassuk azt, mit jelent újjászületni.

Mit jelent egy keresztény számára újjászületni? A választ erre a kérdésre János evangéliumában találjuk. Jézus Nikodémussal, a tekintélyes farizeussal, a Főtanács tagjával beszélget. Nikodémus éjjel jött Jézushoz. Jézus azt mondta: „Bizony, bizony mondom neked, aki nem születik újjá, nem láthatja meg Isten országát.” Nikodémus megkérdezte: „Hogyan születhet valaki, amikor már öreg? Csak nem térhet vissza anyja méhébe azért, hogy újra szülessék?” Erre Jézus azt mondta: „Bizony, bizony, mondom neked: Aki nem vízből és Szentlélekből születik, az nem megy be az Isten országába. Ami a testből születik, az test, ami a Lélekből születik, az lélek. Ne csodálkozz azon, hogy azt mondtam: újjá kell születetek...” (Jn 3, 3-7). Mindnyájunknak szüksége van újjászületésre, szívünk megváltoztatására. Az újjászületés Isten műve. Az újjászületés azt jelenti, megtapasztalni a bűnök bocsánatát és ezáltal új kapcsolatra lépni Istennel. Erről tesz tanúságot a Korintusiaknak írt második levél: „Ezért, aki Krisztusban van, új teremtmény...” (2Kor 5, 17a).

Ti a keresztség által mindnyájan különleges módon vagytok meghívva és szeretve, ezért tegyetek tanúságot és imádkozzatok, hogy kinyújtott kezem legyetek ebben a világban, mely Istenre és a békére vágyakozik.

Mint új teremtmények átalakult szívvel tudunk tanúságot tenni és lelki módon megszülni Jézust embertársaink szívében. Erre vagyunk meghívva a keresztség által. Keresztény hivatásunk természeténél fogva az a küldetésünk,

Szűz Mária nem absztrakt, távoli, égi lény, hanem igazi, egészen közeli édesanya. Ezt sokan különös módon tapasztalták meg jelenései által Medjugorjében, az elmúlt harminc esztendőben. Ő hozzánk hasonlóan végig járta az élet útján. Igent mondott Istennek és jól tudja, hogy mi is kimondhatjuk, sőt ki kell mondanunk saját Igenünket Istennek, hogy megtapasztalhassuk az isteni élet teljességét. Mária kezdettől fogva teljesen nyitott volt Istenre. Az első pillanattól kezdve létét Isten elé helyezte és ezért életének egyetlen pillanatát sem vesztegette el. Isten ajándékai nem voltak hiábavalóak számára. Amikor a Mennyei Atya elhatározta, hogy megmenti az emberiséget, kimondta Igenjét az egész emberiségre, Mária Igenje pedig az egész emberiség válasza Istennek. Máriában láthatjuk azt, hogyan kellene kinéznie a tökéletes embernek, mely Isten képére teremtett. Mindazt, amit Mária Istentől kapott, mások miatt, miattunk kapta. Isten Anyjává lett miattunk. Bemutatja és elhozza nekünk Jézust, miattunk. Ő köztünk és Jézus között áll, de nem azért, hogy elválasszon, hanem, hogy egyesítsen bennünket. Az ő feladata az, hogy megkönnyítse Isten és az ember találkozását.

Ma is a karjaimban hozom fiamat, Jézust

Medjugorjében a látnokok tanúságot tesznek arról, hogy a Szűzanya először a Jelenések hegyén jelent meg karjában a gyermek Jézussal. És ezen a karácsonyon Jézussal jön hozzánk. A jelenések első napjaiban Szűz Mária Jézussal a karjában jött és ebben benne foglaltatik minden üzenetének és meghívásának értelme. Jézusnál fontosabbat és értékebbet nem adhat nekünk. Jézust hozza,

A fő üzenet ez: a Szűzanya jelen van!

Slavko Barbaric atya 1986. január 24 -i prédikációja

„Anyja akkor leszünk, mikor az isteni szeretet és őszinte lelkiismeret által szívünkben és testünkben hordozzuk őt (vö. 1Kor 6,20) és szent cselekvéssel, melynek példaként kell mások előtt világoskodnia, világra szüljük őt (vö. Mt 5,16).

A keresztség által lelkünkbe vésődött az isteni életprogram. Mélyen belénk íródott az Isten utáni vágy. Mindaz, amire várunk valamilyen módon már bennünk van. A miénk az, amire vágyakozunk. Velünk az Isten – Emmanuel. A keresztséggel az ő élete beoltódott a miénkbe. Örvendezünk és hálásak vagyunk mindazért, amit Istentől kaptunk, de ugyanakkor vágyakozunk arra, hogy mindaz, amit kaptunk hatékony és élő legyen bennünk. Mária szívében lakozik az egész világ Üdvözítő utáni vágya. Ezt a vágyat lelke legmélyéből érzi és átéli, mert Szeplőtelen, mert az Ő szívében Isten szeretetének nincs semmilyen akadálya. Ő vezessen bennünket biztos édesanyjai kezével és vezessen el minket Jézussal, a világ Újszülött Üdvözítővel való élő kapcsolatra és barátságra.

Könyörögjünk

Szűz Mária, köszönjük, hogy újra és újra eljössz. Te sohasem jössz egyedül, hanem elhozod nekünk fiadat, Jézust. Arra kérünk Téged, hogy ahogyan meglátogattad rokonodat, Erzsébetet, úgy látogasd meg családjainkat, életünket. Te szívedben és legtisztább méhedben hordoztad a világ Üdvözítőjét. Erzsébet méhében János felujjongott az örömtől, kérünk, add, hogy örvendezzen a mi szívünk is édesanyjai látogatásodnak. Had ismerjék fel bennünk is, hogy veled találkoztunk és megnyitottuk szívünk és családjaink ajtaját előtted. Te Boldogságos vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked. Legyen a mi hitünk is olyan erős, hogy higgyünk az üdvösségben, melyet Isten általad ajándékozott nekünk. A béke, amelyet hozol, árássa el szívünket, hogy békét vigyünk mindazoknak, akikkel találkozunk. Ámen.

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*

Biztos vagyok abban, hogy már sokat hallottatok és olvastatok is erről újságokban és könyvekben.

Amit mindig el kell mondani, az a látnokok körüli helyzet. Minden este van jelenés.

Vickának a Szűzanya názareti életét mondja el és ezt Vicka minden jelenés után mindig leírja. De nekünk még nem mondhat semmit. Egy nap minden közölhető lesz és nagyon érdekes lesz. Ivának a Szűzanya a világ és az Egyház problémáiról beszél és amikor megengedi, ezeket is közölni lehet. Most még titok számunkra. Ivankától egy olasz televíziós csoport néhány nappal ezelőtt azt kérdezte: „Mit tudsz mondani az embereknek?” Azt válaszolta: „Már nem sok idő van hátra, térjtek meg, ahogy a Szűzanya mondja!”

Nem tudjuk, hogy Ivanka mit látott és mit tud. De ha a világ és az Egyház problémáiról van szó, valóban megtérésre van szükség, amint azt mindnyájan tudjuk. Ivan, Marija és Jakov minden este látják a Szűzanyát és beszélnek vele, együtt imádkoznak, pártfogásába ajánlják a betegeket. A Szűzanya közvetítésükkel, elsősorban Marija által üzeneteket közöl. Az elmúlt év nagyböjti időszakának kezdetétől minden csütörtökön üzenetet küld számunkra, egyházközségünknek és a zarándokoknak. Ezekben a napokban néhány orvosi vizsgálatot ismételtünk meg a látnokokon a Laurentin atyával jött orvosok segítségével. Előbb a fejen és a szíven (vérnyomás) végeztek orvosi vizsgálatokat. Az elmúlt héten a látást és a hallást vizsgálták.

Mit mondhatunk ezekről a vizsgálatokról? Tudományosan nem érvelhetünk amellet, hogy a látnokok valóban látják a Szűzanyát, de ezek a vizsgálatok segítenek abban, hogy lássuk és meg is értsük, hogy mi megy végbe a látno-

kok testében, agyában, szemében, fülében. Mindezek a vizsgálatok azt mutatják, mennyire rendkívüli mindaz, ami itt bekövetkezik.

Napról napra látjuk, mennyire nő az érdeklődés e jelenség iránt.

A louvaini orvosok (Belgium) például, miután megnézték a jelenésről készített felvételt (mindannyian vallásilag közömbösek voltak) azt mondták: „Nem lehet azt mondani, hogy semmi sem létezik.” Ha pedig egy közömbös így beszél, akkor sokat mondtak. Ezek a jelenségek nagyon egyszerűek. Különös dolgok nincsenek, nem léteznek.

A látnokok elkezdnek imádkozni és egy adott pillanatban, mintha találat érte volna őket, letérdelnek és mi már nem hallunk többé semmit. Csak az ajkak mozgását látjuk és az egy pontra irányuló tekinteteket. Néhány perc múlva tovább imádkozzák a Miatyánkot - azt mondják, hogy a Szűzanya kezdi - végül azt mondják: „Ode”, vagyis elmegy, elment.

A jelenés alatt a legerősebb fényre sem reagálnak. Egyszer a bizottság egyik tagja, aki a kápolnácskában jelen volt, megszurta tüvel Vickát, de ő erre nem reagált. A plébános azt is megpróbálta, hogy Jakov haját meghúzza, de ő sem reagált. És annyi más ehhez hasonló. Ők nem tudják, hogy a jelenés meddig tart, időn és téren kívül vannak.

Amikor encefalogrammot készítettek róluk, az orvosok azt mondták, hogy nincs epilepszia, nincs szó hallucinációról vagy álomról. Akkor ébrenléti állapotban vannak, de nem úgy reagálnak, ahogyan ébrenléti állapotban szokás. A szemekkel végzett kísérlet szinkronizmust mutat: ugyanabban a pillanatban mind elkezdnek mereven egy pontra nézni, amelyet mi nem látunk. Az orvosok Ivanra és Ivankára fejhallgatót tettek, amelybe hangot, zajt engedtek. A

kezdetén a jelenés előtt a zajt minimumra állították. A jelenés alatt a hangerősség kilencven decibel (a maximum) volt és Ivan nem hallott semmit. Azt mondta nekem: „Eleinte mintha a fejemben egy traktor, egy motor zúgott volna”, de a jelenés alatt - amikor a hangerősség a legnagyobb volt - már semmit sem hallott. Az orvos azt mondta nekem, hogy egy normális fül nem bír ekkora zajt elviselni.

Még a gégével is akartak kísérletet végezni, hogy lássák, miért nem hallani a hangjukat, amikor a Szűzanyával beszélnek, de ezt a kísérletet még nem végezték el.

Más valamit is el kell mondani: Vickát körülbelül egy hónappal ezelőtt megműtötték (december 8-án). Vakbélgyulladásra volt és más baja is, de semmi különleges. Most már jól érzi magát és minden este eljön a templomba.

A fő üzenet ez: a Szűzanya jelen van. Negyvenkét hónap óta a Szűzanya minden este megjelenik. Ott jelenik meg a látnokoknak, ahol éppen vannak. A jelenések nem függenek sem a helytől, sem az időtől: ahol vannak, ott jelenik meg a Szűzanya.

Vicka azt mondta nekem, hogy a műtét alatt a Szűzanya tizenkét percig a műtőben jelent meg neki. A műtét után egy órával Vicka még altatott állapotban volt. Egy fiú, aki őt Zágrábba elkísérte, a kórházi szobában a jelenéskor ott volt. Ő azt mondta nekem: „Ha videófelvétel lett volna és ezt a jelenést felvehettem volna, megszereztük volna az utolsó bizonyítékot azok számára, akik kételkednek, akik azt kérdezik, hogy lehetséges-e avagy sem.”

Az altatás hatására Vicka nem tudott beszélni, szeme zárva volt. Egy pillanat alatt magához tért, úgy reagált, ahogy a jelenés alatt általában szokott, együtt imádkozott a Szűzanyával a szokásos módon, majd a jelenés után ismét altatott állapotba került.

A Szűzanya jelenlétének ez az üzenete nemcsak Vickának szól, hanem mindnyájunknak. A Szűzanya anyaként viselkedik és komolyan veszi azt, amit a II. Vatikáni Zsinat mondott, amikor kijelentette, hogy a Szűzanya „az Egyház anyja”. És az Anya az Egyházhhoz tartozik, a gyermekeihez tartozik. Az üzenetekben annyiszor hallottuk, hogy a Szűzanya a mi anyánk, azt szeretné,

hogy mindannyian békében éljünk, kiengesztelődjünk egymással, hogy imádkozunk, hogy keressük Jézust.

Egy üzenetben, amelyet Jelena közvetített, azt mondta: **„Ha tudnátok, mennyire szeretlek benneteket, sírnátok örömeitökben.”** Egy másik üzenet Jelenán át így hangzott: **„Ha valaki áll előttetek és valamit kér, megadjátok neki. Annyi szív előtt találom magam, akik nem nyílnak meg előttem. Imádkozzatok azért, hogy a világ elfogadja a szeretetemet.”**

Még azt is mondhatjuk: a Szűzanya minden család előtt áll, az Egyház előtt, a világ előtt és Jézushoz szeretne minket vezetni. De senkit sem kényszerít, csak meghív. Mindazoknak, akik hallgatnak rá és követik, a Szűzanya azt mondja: **„Imádkozzatok azért, hogy a világ elfogadja szeretetemet.”** Ezzel a Szűzanya kissé a saját kezünkbe rakta a világ sorsát is, azokéba, akik elkezdtek imádkozni. Azt mondja: **„Imádkozzatok, hogy a világ elfogadja szeretetemet.”** Ez nagyon fontos. A Szűzanyát anyaként elfogadni azt is jelenti, hogy neki szenteljük magunkat. Mi mindnyájan Mária Szent Szívének szenteltük magunkat március 25-én, amikor a pápa az egész világ megszentelődését kérte. A neki szentelés pontosan azt jelenti: a Szűzanyát anyaként fogadjuk el, elfogadjuk a családban, elfogadjuk az élet minden helyzetében.

Mi a magatartása a látnokokkal szemben? Ugyanaz, mint mindegyikünkkel szemben. Csak rajtunk múlik, hogy a Szűzanya mit tehet. Azt mondta például a látnokoknak: **„Az a kívánságom, hogy kolostorba vonuljatok. Nektek kell határozni. Segíték nektek az elhatározásban.”** Látjuk, hogyan hagyja meg őket szabadságukban. Biztos vagyok abban, hogy ez így van mindegyikünkkel. A Szűzanya meghív bennünket a békére, a szeretetre, a kiengesztelődésre, de nem adhat nekünk szeretetet, kiengesztelődést, ha magunk nem keressük.

Egyik üzenetben egyszer ezt mondta: **„Kiválasztott nép vagytok, de még nem vagytok tudatában annak, hogy az Úr mit ad nektek, és én nem mondhatok nektek semmi mást, csak ezt: imádkozzatok, imádkozzatok, imádkoz-**

A fenti képet Dr. Schwarz Mária soproni olvasónk fia készítette a 2008. évi Világifjúsági Találkozón. A zászlón a kereszt alakjában a Szűzanya alakja fedezhető fel.

kozzatok, hogy megérthessétek az imában azt a végtelen szeretetet, amellyel én szeretlek és amellyel az Úr szeret benneteket.” Ez nagyon fontos üzenet. Az első dolog, amit ez az üzenet mond, ez: **„Kiválasztott nép vagytok.”** Kiválasztottak vagyunk, de nem értjük, mit jelent az Úr és a Szűzanya által kiválasztva és szeretve lenni, nem fogjuk soha megérteni...

De ezek a jelenések mindenekelőtt azt jelzik számunkra, hogy kiválasztott nép vagyunk. És ki tudja megérteni azt a szeretetet, amely több, mint negyvenkét hónap óta ilyen módon mutatkozik meg?

Más vonatkozás. A Szűzanya azt mondta: **„Imádkozzatok, az imádság nélkül nem tudjátok megérteni a szeretetet.”** Az imádság azt jelenti, hogy Valakivel együtt élünk és együtt élve megtanuljuk szeretni Őt és elfogadni szeretetét.

Végül a következőt mondhatom. A Szűzanya azt mondta: **„Nem mondhatok nektek semmi mást, csak ezt: imádkozzatok, imádkozzatok, imádkoztatok.”** Ez azt jelenti, hogy a Szűzanya úgy viselkedik, mint az az anya, aki nagy ebédet készített finom ennivalókkal és meghív minket. Látja, hogy ugyanabban a házban siránkozunk és azt mondjuk: **„Nincsen békességünk, félünk, szomjazunk, éhezünk...”** és a Szűzanya azt mondja: **„Nézzétek, mindent elkészítettem, de rajtatok múlik. Nem tehetek mást, mint hogy mondjam: jöjjetek, lakjatok jól, egyetek, igyatok.”** Ezek az üzeneteket és eseményeket keresztül egyrészt az Úrnak irántunk való nagy szeretetét látjuk, másrészt pedig szívünk keménységét. A Szűzanya valóban annyiszor mondta: **„De még mindig nem követitek, nem értitek.”** Ezt az oktatási szinten érthetjük meg: a Szűzanya nevel minket és ugyanakkor, ugyanazon a napon egy anya megfenyegetheti a fiát és csokoládéval is kínálhatja: **„Gyere és együnk együtt.”** Azt is halljuk, hogy a Szűzanya az üzenetekben mindig köszönetet mond. Az üzenet végén mindig van egy mondat, amely ismétlődik: **„Köszönöm, hogy követtétek vagy meghallgattátok hívásomat.”**

Ekkor a Szűzanya valóban úgy viselkedik, mint egy anya, aki békességre

és szeretetre óhajtja nevelni fiait és ez az a két dolog, amit a legnehezebb megtanulni.

A karácsony előtti üzenetek mind egy mondatra szűkíthetők: **„Még nem tudtok szeretni. Én vagyok az édesanyátok és eljöttem, hogy megtanítsalak benneteket szeretni.”** Már pedig ki mondhatja: **„Én már szerettem, én már elvégeztem a szeretetnek ezt az iskoláját?”** Ki mondhatja: „Mindenkire szeretek”? Ki mondhatja: „Tegnap szerettem, ma már erre nincsen szükségem”? A szeretet más szó, a megértés más szó a béke szempontjából. A szeretetet megtanulni és megérteni - mondta a Szűzanya - csak akkor tudjuk, ha elkezdünk imádkozni, ha elkezdünk böjtölni. Tegnap - csütörtökön - a Szűzanya azt mondta: **„Ezekben a napokban az Úr annyi kegyelmet adott nektek Arra hívlak meg benneteket, hogy ez a hét mind-egyiketek számára a hálaadás hetévé váljék. Adjatok hálát.”**

Ettől az üzenettől indítva a szentségimádás alatt köszönetet mondtunk és ma este is hálát adunk (mivel minden pénteken hódolunk a Szent Kereszt előtt). A karácsonyi ünnepekörben vagyunk, hódolni fogunk a jászol előtt. De újból hálát akarunk adni. A Szűzanya azt kérte tőlünk, hogy egész héten adjunk hálát és január 2-án Ivánon keresztül azt mondta, hogy néhány szándék, néhány terv megvalósult. Ezért kéri a hála adást. Megkérdeztem Ivántól, hogy mi valósult meg, de ő nem válaszolt. Ivánnak e héten jelenése volt a hegyen és azt mondta: „Több mint három éve nézem a Szűzanyát, de még sohasem láttam ennyire vidámnak és boldognak, mint ma este.” A Szűzanya őrajta keresztül mondta, hogy adjunk hálát. Azt mondta, azért tegyünk így, mert néhány terv megvalósult. Karácsony előtti csütörtökön azt mondta: **„Ezekben a napokban karácsonyig azt szeretném, hogy minden család egy virágot vigyen az Úrra való hagyatkozás jeléül.”** Azt mondta, hogy valami kézzelfoghatót tegyünk meg Jézusért: **„vigyétek a virágokat, mind ráhagyatkozásokat, szeretetek jelét.”** A virágokat a jászolra helyezték.

A Szűzanya azt mondta: **„Ha Jézus megjön, láthatja ráhagyatkozásokat**

és maradhat.” Mi konkrétan így tettünk: valamennyi családdal beszélünk erről és azt mondtuk: „Vigyetek egy szál virágot szentestén. Megkérjük a Szűzanyát, áldja meg mind a virágokat, amelyeket aztán hazavisztek.” Jelenán keresztül a Szűzanya megmagyarázza lelkileg, hogy mit jelent a virág. Azt mondta: **„Nektek olyan virágnak kell lennetek, amely soha el nem hervad.”***

Tudom, hogy sokan határozottak úgy, hogy folytatják a havonkénti gyónást, hogy csütörtöki napokon szentségimádásra jönnek és imádkoznak, elmélkednek. Mindez azért történik, hogy nevelődjünk. A Szűzanya nevelni akar bennünket. Nem tudjuk mikor érnek véget a jelenések, de a szeretet iskolája és a béke iskolája nem fejeződhet be soha. Márpedig a jövetelekkel felelőssé váltok a szívetekben és a családokon belüli békéért, de az egész világ békéjéért is. Sohase felejtsetek el, a szentmise alatt sem, amikor nem értitek a nyelvünket, hogy ti, a jövetelekkel, imádságaitokkal minden nap elkíséritek a Szűzanyát egészen rendkívüli földi útján, amelyet itt ennyi ideig el sem tudtunk képzelni.

A Szűzanya a Hiszekegyet, hét Mia-tyánkot, Üdvözlégyet és Dicsőséget kéri, az egész rózsafüzért, imádságot, a havi gyónást és két nap böjtöt. A böjt és az imádság nem helyettesíthetik egymást. Kezdjétek el vagy folytassátok úgy, ahogy tudjátok.

Mindig olyankor kapott az Egyház magánkinyilatkoztatásokat egész története folyamán, amikor valami feledésbe merült. Jönnek a jelenések és újból hangsúlyozzák. Például az imát és a böjtöt: ezeket elhagytuk, mondván, hogy nem érünk rá, hogy nem tudunk böjtölni. Azt mondtuk, hogy adhatunk egy kis alimizsnát másoknak, de nem böjtölhetünk. Pedig Jézus böjtölt, Isten anyja a szent Szűz böjtölt, valamennyi próféta és szent, különösen Assisi Szent Ferenc böjtölt. Márpedig ha a Szűzanya új értéket ad az imádságnak és a böjtnek, azt, hogy az Evangélium szerint éljünk.

Slavko Barbaric 1985. január 4.

* Karácsonyi üzenet Jelena Vasilj által: **„Óhajtom, hogy virág legyetek, amely karácsonykor Jézusnak virágozik. Olyan virág, amely nem hervad el az ünnep elmúltával. Óhajtom, hogy a szívetek Jézus pásztora legyen.”**

Medjugorjei hírlevél

2011. december 15.

Kedves Medjugorjei gyermekeim! Dicsértessék Jézus és Mária!

1. December 2 -án Mirjana újabb látomása volt a Kék Keresztnél. A következő üzenetet adta át nekünk:

„Drága gyermekek! Édesanyaként vagyok veletek, hogy szeretetemmel, imámmal és példámmal segítsek nektek, hogy a jövő magjává váljatok, mely nagy fává terebélyesedik és kiterjeszti ágait az egész világra. Ahhoz, hogy a jövő magjává, a szeretet magjává válhassatok, kérjétek az Atyát, hogy bocsássa meg eddigi mulasztásaitokat. Gyermekeim, csak a tiszta szív képes megnyílni, amelyet nem terhel bűn, és csak az őszinte tekintet láthatja az utat, amelyen vezetni szeretnék benneteket. Ha ezt felismeritek, megadatik majd nektek az is, hogy megismerjétek Isten szeretetét. Akkor ti fogjátok tovább ajándékozni másoknak, mint a szeretet magját. Köszönöm nektek!”
A Szűzanya megáldott minden jelenlevőt és minden kegytárgyat. Még egyszer hívott bennünket a papokért való imára.

2. Ez a kép bizonyára meglep titeket.

A gyermek Jézusnak szokatlan a története. Egy olasz ferences rendi szerzetes 2010 októberében Izraelben járt, ahol ezt a szobrot találta, amit rögtön meg is vásárolt. Otthon a csomagot lerakta a kolostor egy szobájába, és azonnal aludni ment. Másnap álmából egy édes hang ébresztette fel: „Nyisd ki! Nem kapok levegőt.”

Erre nyugtalan lett, és ment, hogy kinyissa a csomagot, amit Izraelből hozott, és meglátta a szobrot, amelynek szeméből vérkönnyek folytak. Hívta a

püspököt, aki szintén észrevette a könnyeket a Jézus szobron. Azonnal szakértőket hívtak, akik hosszú elemzések után megállapították, hogy a vér eredeti, egy embernek a vére, és ugyanolyan az összetétele, mint annak a vérnek, amelyet a torinói leplel találtak. Egy évvel később 2011 októberében a szobrot kiállították, hogy a hívők hódoljanak előtte.

Közel a Karácsony, és mi már elkészítettük a jászlat. Ugye? Elhelyezzük a gyermek Jézust, hogy a család hódoljon előtte, imádjá és csodaként tekintsen az Ő eljövételére. Mégis ez a gyerek egy évvel ezelőtt még könnyeket hullatott. Mit jelent ez? Mit akar Ő ezzel üzeni nekünk? Miért nem kapott levegőt ott a dobozban?

Ő ezt mondta: „Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.”(Mt

25,40) Mit tettünk mi? Vagy mi nem tettünk? Megszépítettük a karácsonyi történetet, gyertyákat, girlandot és karácsonyi fényeket raktunk az istállóba, ahol akkoriban egyáltalán nem volt semmilyen világítás. A karácsonyfánkat édes kis angyalokkal, és mindenféle más figurákkal díszítjük, hogy minél szebb legyen a szemnek. De megkérdezte-e valaki magától, hogy vajon a Kisjézus ha most beszélne hozzánk, vajon mit mondana? Vajon miért sírt, miféle fájdalom készítette Őt arra, hogy vérkönnyeket hullasson? Vajon milyen újabb fájdalom miatt szorul össze az Ő kedves szíve?

Minden embernek meglenne a saját válasza a kérdésekre, de Jézus könnyétől nem tudunk elmenekülni, nem tudunk róla nem tudomást venni.

Igen, valamit nem tettünk meg, vagy rosszul csináltunk? Most jobban, mint valaha, alkalmunk van arra, hogy letöröljük arcáról a könnyeket. Mindenki letörölhet egy könnycseppet, ha szívből imádkozik, ha a súlyos bűnöktől megszabadul, ha eldönti, hogy megbocsájt az ellene vétkezőknek, ha börtjét felajánlja egy anyának, aki épp abortuszra készül, ha meglátogat egy magányos embert, vagy ha adományt ajánl fel olyanoknak, akik nem boldogulnak az

életben. A Kisjézus olyan alázatos és szerény, hogy még a legapróbb jócselekedetet is nagyon szívesen fogadja! December 25 -e az Ő születésnapja. Nem érdemli meg, hogy Ő legyen az első az ünnepszünkben és a legcsodálatosabb ajándékot kapja?

Kisjézusunk a Te ártatlanságod gyógyítsa meg a mi szívünket, amelyet anynyira megvisel a világ gondja! Nem szeretnénk, ha továbbra is a „dobozban” bezárva sínylődne, mert mi bezártunk Téged oda. Épp ellenkezőleg, ki szeretnénk nyitni ajtónkat előtted! Mindig magunkkal szeretnénk Téged vinni, bárhová megyünk is. Légy mindig a mi sebzett szívünkben, mint egy családtag, akire nagyon büszkék vagyunk. Hiszen „Szép vagy, szebb, mint bárki az emberek fiai közül. Ajkodon kellem ömlik el, Isten megáldott téged örökre.” (Zsoltárok 45,3).

Ne félj, Kisjézus, nem bántunk, csak maradj velünk! Nélküled nincs reményünk, mert Te vagy a mi örömünk és dicsőségünk!

3. Várnak a Szentek!

Ne felejtsetek el kihúzni egy szent nevét Karácsony vagy Újév napján. Ő lesz az a szent, aki végig kísért titeket 2012-ben. Például, ha Páli Szent Vincét húzzátok, akinek szeptember 27 -én van az ünnepnapja, a következő üzenet inspirálhat titeket az új év során: „Az Úr

keze van abban is, amikor elvesz tőlünk minden eszközt, és azt parancsolja nekünk, hogy véghezvigyünk valamit, ami látszólag meghaladja erőnket.” A szenttel kapcsolatos küldetésünk pedig a következő lesz: „Imádkozzatok azokért, akik az akadályok láttán elbátortalanodnak.”

4. Néhány hír Medjugorjéből:

Jozo Zovko atya és négy látnokunk ellátogatott Rómába, hogy alávegyék magukat „a Bizottság” által elrendelt vizsgálatnak, és boldogan tértek haza. Jelena Vasilj lassan felépül a trombózisból, és élete már nincs veszélyben. Imádkozunk, hogy teljesen felépüljön! Jozo Zovko atyát Ljubo atyával együtt Zágrábba helyezték. Vicka továbbra is a zarándokok előtt ad bizonyosságot a kapott látomásokról, de már nem a kék háznál, hanem a falujához közel fekvő, Szent Kornélia árvaházban, és csak akkor, mikor egészsége engedi.

5. Egy család útban felénk.

Nemrég Briega McKenna tisztelte meg látogatásával otthonunkat. Ő az a nővér, aki Kevin Scallon atyával utazik a világban, hogy Jézust megszerettesse, és hogy gyógyító képességeit mindenhol hasznosítsa. Kevin atya a következő történetet osztotta meg velünk:

Egyik karácsony éjjel, amikor épp útban volt unokaöccse háza felé, kocsija lerobbant. Képtelen volt újra indítani. Este 9 óra volt, és még egy órányi út állt előtte. Az úton senkivel sem találkozott azóta, hogy elindult Dublinból. A holdfényénél meglátott egy kis házat, nem messze onnan, ahol kocsija megállt. Fény szűrődött ki az ablakon, ezért eldöntötte, hogy megkéri az ott lakókat, hogy telefonálhasson onnan. Bement a kapun, és kopogtatott az ajtón. Kis idő múlva egy fiatal férfi nyitott ajtót, és melegen üdvözölte. Mögötte a szobában egy fiatal nő volt karján egy csecsemővel. Rámosolygott a papra, aki megkérdezte, hogy telefonálhatna-e. A férfi így válaszolt: „Nekünk nincs telefonunk, de ha visszasétál a városba, ott van egy kerékpárbolt, ahonnan majd telefonálhat. Nem lehet a házat eltévesz-

teni, a szupermarket mellett van.” Az atya megköszönte a segítséget, és boldog karácsonyt kívánt nekik.” „Maradhat itt a kocsim?” - kérdezte az atya a férfitől. „Ó, igen, én majd vigyázok rá.” - felelte a férfi.

Így a holdfényben a pap visszasétált a városba, és megtalálta a bicikliboltot. Az úton gondolatai a fiatal pár, és a csecsemő körül jártak, és különösen azon gondolkodott, hogy mi volt az az illat, amit a házból érzett, hiszen az nem egy tipikus ír illat volt. Valami miatt egyből a Szentföldön tett látogatása jutott eszébe. És vajon miért csak gyertyák világítottak a házból?

A biciklibolt tulajdonosa ajtót nyitott, és természetesen az atya felhívhatta unokaöccsét, hogy jöjjön érte. Sőt a boltos felesége még karácsonyi süteménnyel is megkínálta, amit az atya örömmel fogadott. Beszélgettek az időjárásról, és arról is, hogy a karácsony az idén milyen csendes. Megérkezett az unokaöcs, így az atya elbúcsúzott vendéglátóitól, és elment.

Megálltak az atya szerencsétlenül járt kocsijánál, és észrevették, hogy az ékszíj hiányzik. Másnap visszatértek egy autószerelővel, hogy elvigyék a kocsit. Miután elvégezték a szükséges javításokat a kocsin, az atya visszament, hogy meglátogassa a fiatal párt. De nem találta a házat, csak egy sor sövényt talált, mögötte meg a zöld mezőt.

Úton visszafelé, az atya egész végig csendben maradt. Ez a Szent Család ünnepe volt!

Legdrágább Gospa, legyen ez a karácsony életünk legszebb karácsonya! Legyél a vendégünk mind otthonunkban, mind pedig szívünkben! Gyere, és hozd el nekünk a kincsek kincsét, a Te újszülött csecsemődet, és taníts meg minket úgy szeretni Őt, mint ahogy Te szereted Őt!
Emmanuel Nővér+

2011. december statisztikai adatai

Kiszolgáltatót szentostyák száma:
83.000

Koncelebráló papok száma: 1452
(naponta 46)

Az Úr terve nem általános, hanem egyéni

Slavko Barbaric - 1986. január 24.

A legutóbbi üzenet így hangzik: **„Drága gyermekeim, újból meghívlak titeket arra, hogy szívvel imádkozzatok. Ha szívvel imádkoztok, drága gyermekeim, testvéreitekben a jég elolvad és minden akadály eltűnik. A megtérés könnyű lesz mindazoknak, akik el akarják fogadni. Ez olyan adomány, amelyet embertársatok számára ki kell könyörögnötök.”**

Ebben az üzenetében a Szűzanya megismételte mindazt, amit a mai napig mondott. Ha például ezt mondja: **„Meghívlak titeket arra, hogy szívvel imádkozzatok”**, akkor az ima nagyon fontos. Tudjátok, hogy kéri a Hiszekegyet, 7 Miatyánkot, Üdvözlégyet, Dicsőséget, az egész rózsafüzért, ezen túl kéri, hogy olvassuk a Bibliát és a lehető leggyakrabban vegyünk részt szentmisén, gyónjunk meg: mindez az ima szintjén van. De mi az Evangéliumból azt is tudjuk, hogy az ima semmit sem ér, ha nem szívvel imádkozunk.

De hogyan imádkozunk szívvel? Szívvel úgy imádkozhatunk, ha folytatjuk a bűjtöt. Nem mondhatom azt, hogy

bűjt nélkül nem lehet imádkozni, azt viszont mondhatom, hogy ha bűjtölök, könnyebben imádkozhatom szívvel, tehát valóban az Úr akarata szerint imádkozhatom.

Tudjátok, hogy Jézus elítélt valakit, aki azt mondta: „Imádkozom, alamizsnát adok, kétszer egy héten bűjtölök és jobb vagyok annál, aki ott a sarokban áll”. Jézus ezt mondta: „Te már megkaptad jutalmadat. Másoknál jobb lettél és kész” (vö. Lk 18,10-14). Bár a bűjt és az imádság célja nem ez, az a valaki itt mégis megállt. Ha szívvel bűjtölünk és imádkozunk, ettől még nem leszünk másoknál jobbak, de a mások iránti szeretet szolgálóivá válunk és közelebb jutunk Istenhez. Ez a dolog értelme: az imádság és a bűjt az utat jelentik számunkra, nem a célt. Ha például pénteken bűjtöltetek, este ne azt mondjátok: „Nézd, én ma bűjtöltem; nézd, milyen erős vagyok”: nem ez a cél. Célunkat akkor is elérjük, ha talán gyengének érezzük magunkat meg éhesek is vagyunk és azt mondjuk: „Istenem, ezt nem csinálom tovább.” Szent Pál gyakran ismétli: „A

gyengeségben éreztem a kegyelem erejét” (vö. 2Kor 12,10).

„A megtérés könnyű lesz mindazoknak, akik el akarják fogadni. Ez olyan adomány, amelyet embertársatok számára ki kell könyörögnötök.” Ne bűjtöljétek tehát azért, hogy azt mondhasátok: látod, ő nem bűjtöl. Ha szemem van, nem mondhatom egy vaknak: neked nincsen szemed. Azt tehetem, hogy kezemet nyújtom neki és segítem az előrehaladásban. A bűjtnek az az értelme, hogy általa szolgálóvá váljak.

Tehát szívvel imádkozzatok. Nem mondhatjuk: „Most kezdek el szívvel imádkozni”, ahogyan egy anya nem mondhatja kicsinyének: „Most meg kell tenned az első lépést.” Megtanítja az első lépésre, a másodikra, hogy járhasson: így van ez a szívvel mondott imával is, mint egy virág növekedésével. Ha nézed, hogyan növekszik, soha nem látsz semmit, ha nőni hagyod, látod majd, hogyan lesz egyre nagyobb. Ezzel azt szeretném mondani, legyetek türelmesek saját magatokhoz, miközben imádkoztok, bűjtöltök és vezetni hagyjátok magatokat.

Változatlanul nagy dolog, amikor a Szűzanya megerősíti, hogy mindezek az üzenetek benne vannak az Evangéliumban. Ez olyan adomány, amelyet ki kell könyörögnöm saját magamnak, de embertársamnak is.

A Szűzanya többnyire Mirjana által ismételtén ezt mondta: **„Imádkozzatok a hitetlenek megtéréseért”**. Saját tapasztalatom és azok alapján, amiket papársaimtól hallottam, biztosra veszem, hogy sokan imádkoznak a Szűzanya szándékáért, a megtérésért, új szívet készítenek elő mindenkinek. Ha Medjugorjéről kezdek el beszélni, mindenki figyelmesen hallgat és kész az imádkozásra, a bűjtre. Miért? Talán azért, mivel sokan imádkoznak a Szűzanya szándékaiért, a

megtérésért. És a Szűzanya, mint anya, mindenkinek ad.

Egy amerikai anglikán pap, aki egy hónappal ezelőtt járt nálunk, azt mondta nekem: „Véletlenül érkeztem Medjugorjéba. Tudom, hogy a mi Egyházunkban a Szűzanyának nincsen jelentős helye, talán semmilyen sincsen, de beszéltem egyházközségem híveivel és egyszerre csak imádkozni akartak.” Neki most több mint harminc csoportja imádkozza a rózsafüzért: anglikánusok, protestánsok, sőt néhány buddhista és ateista is. Ők akkor jöttek hozzá, amikor azt hallották, hogy egy szűz, aki a Béke Királynőjeként mutatkozik be, kéri, hogy imádkozzunk és bőjtöljünk a békéért. Azt mondta: „Csoportomban ateisták is vannak: nem tudom, imádkoznak-e, mindenestre úgy nyilatkoztak, hogy igen.”

Ezek mind olyan jelek, kegyelmek, amelyeket a Szűzanya és az Úr „embertársunknak” ad, ha meghallotta az üzenetet és tőle telhetően követi. Mi természetesen mindezek mellett (az Úr meghívása előtt) szabadok maradunk. De ha imádkozunk, a gátak könnyebben omlanak le.

Ha valaki még megkérdőjelezi a jelenések hitelességet, nagyon fontos tudnunk a következőket. Az utolsó előtti alkalommal a Szűzanya üzenetében azt mondta, hogy vigyázzunk, mert az ördög meg akarja semmisíteni a dolgokat. Az „ördög” nevet mondta a szeptember eleji üzenetében. Néhány héttel ezelőtt pedig azt mondta, ügyeljünk arra, hogy az ördög ne tehessen semmit. Közvetlenül az üzenet után különböző oldalokról újabb támadások értek bennünket.

Ha összefoglaljuk az ördögről szóló üzenetek tanulságait, azt mondhatjuk, hogy ő mindent meg akar semmisíteni, ha pedig szívünkben megsemmisítette a békét, a szeretetet, akkor megsemmisítette Isten tervét, mivel az Úr terve nem általános, hanem egyéni, minden egyes egyénre szóló.

Majd ezt mondta: **„Imádkozzatok, mondjatok egy forró imát és az alázatos szeretet lefegyverzi az ördögöt.”**

Természetesen nem könnyű forrón imádkozni és alázatosan szeretni. Ez is kegyelem dolga. Kérdem magamtól, mikor imádkoztam utoljára egy forró

imádságot, mikor imádkoztam alázatos szeretettel, hiszen sokszor önzőek vagyunk imádságainkban: „Add meg nekem ezt, add meg nekem azt”, ahelyett, hogy így imádkoznánk: „Add meg a szeretetet, add meg az ima szellemét, add meg a rád hagyatkozás szellemét, a szívből jövő imát!” Ezek az első kegyelmek, amelyekért imádkoznunk kell. Megszoktuk, hogy valamiért imádkozunk, holott azt kell kérnünk, hogy szerethessünk, meg tudjunk bocsátani és alázatosak lehessünk...

...Az imacsoportoknak azt tanácsoljuk, hogy hasznosítsák azokat a tapasztalatokat, amelyeket Ivan imacsoportjának fiataljai a Szűzanya által ajánlott lelkigyakorlatokon az imádsággal szerettek. A csoport nem haladhat gyorsabban, mint legutolsó, leglassúbb tagja: ő határozza meg a csoport gyorsaságát. Vigyázni kell és látni kell, hogy az adott csoport mire képes. Ha egy csoportnak azt mondjátok: „Háromszor kell összejönnünk”, talán nem jártok sikerrel. Talán havonta egyszer vagy kéthetenként: mindenestre ne erőltessetek semmit sem, meglátjátok és aszerint irányítsátok.

A Szűzanya Jelena kis csoportjától azt kéri, hogy naponta találkozzanak, egy másik csoportnak a hetenként kétszeri összejövetelt javasolta. Még a Szűz-

anya is nagyon óvatos és a tiszteletet is megadja. Első alkalommal egy másik napot kért. Ezt mondta: **„Kérek egy másik napot, mert az elsők sokan nem tudtak eljönni.”** Nem azt mondta: „Miért nem jöttök? Hiszen megígértétek...” Ehelyett ezt mondta: **„Mivel sokan nem tudnak jönni, egy másik napot javaslok.”** Még a módszereit is változtatja: néha azt kéri, hogy az egész csoport együtt imádkozzék, máskor meg azt, hogy kettesével imádkozzanak, hogy egy kicsit személyesen is megismerkedjenek egymással.

Ha mi egy imacsoport volnánk, a vezető ezt mondhatná: „Most kettesével mondjátok a rózsafüzért, olyan valakit keresve, akivel még soha nem imádkoztatok együtt”, így jobban megismerhetitek egymást. Ha ugyanis sokan vagytok, a csoport személytelenné válik, ha pedig azzá válik, nem sok hasznótok van belőle. A csoport lélektani dinamikájára is oda kell figyelni. Kezdetben a Szűzanya néha azt kérte, hogy olyan társat válasszunk, akivel naponta találkozzunk, hogy megigyunk egy kávét, sétáljunk, imádkozzunk... A nagybőjtben azt kérte, hogy válasszunk a csoportból olyan valakit, akivel egész nagybőjt alatt együtt járjuk a lelki utat: vele találkozzunk a csoporton kívül is. Ez a lelki gyarapodásra nagyon hasznos.

Jozo atya katekézise

2011. december 25.

Drága gyermekek!

Ma is a karjaimban hozom nektek Fiamat, Jézust, hogy Ő a békéjét adja nektek. Imádkozzatok gyermekeim, és tegyetek tanúságot arról, hogy minden szívben uralkodhat olyan béke, mely nem az emberektől, hanem Istentől való, és amelyet senki sem semmisíthet meg. Ez az a béke a szívben, amelyet Isten azoknak ad, akiket szeret. Ti a keresztség által mindnyájan különleges módon vagytok meghívva és szeretve, ezért tegyetek tanúságot és imádkozzatok, hogy kinyújtott kezem legyenek ebben a világban, mely Istenre és a békére vágyakozik.

Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Az Anya legszebb képe, amikor gyermekét ölében tartja. A legszebb Fiú a legszebb Anya karjai között. Ez a szent Anya és a Béke Királynője, ma újra megjeleníti Betlehemet, mint ahogy egykor megmutatta Őt az egyszerű pásztoroknak. Azoknak, akik siettek arra a helyre, ahová az angyalok küldték őket ezekkel a szavakkal: „Karjaiban Gyermekeket tartó Anyát találtok”. Ez az Anya az, aki a legnagyobb mosollyal fogadta őket, és ezzel megnyitotta mindenki szívét, hogy befogadhassa a békét, az örömet és minden szükséges adományt, melyet csak Ő, a Fia és a mi Üdvözítőnk adományoz.

A pásztorok beteltek a békével, az angyalok énekével, amely szívükben nagy örömmé változott. Majd visszatértek nyájukhoz és folytatták a tanúságtételt, elbeszélve az Anyával és újszülött Fiával való találkozásban megélt gyönyörű élményeiket.

Ma a Szűzanya ugyanazt a Fiát, ugyanazokban a karokban, az Isteni Béke ugyanazon ajándékaként hozza nekünk. Erre az ajándékra mindennél

nagyobb szükségünk van. Ő megnyilvánul azokban, akikkel találkozott, akik felismerték és elfogadták Jézust, mint Istenüket. Szükségünk van a békére, és Ő megadhatja és meg is adja. Az Anya tanúja és biztosítéka ennek a kegyelemnek. Ő tudja, hogy ezen ajándék nélkül átkozottak és elveszettek vagyunk. Tudja, hogy a béke nélkül állandó ellentétben vagyunk önmagunkkal, családjainkkal, felebarátainkkal, sőt magával Istennel is. Ő, a kegyelemmel teljes, ezt a kegyelmet nem tulajdonítja önmagának, hanem Fiára mutat – Ő adja nektek békéjét.

Az emberi béke elégtelen az ember számára, az olyan nemes meghívásra és küldetésre a világban, mint amilyennel a keresztények bírnak. A béke hordozójává, létrehozójává lenni az emberek között – ez Isten műve az emberen keresztül. Jézus a békességszerzőket Isten gyermekeinek nevezi. A nemzetközi béke-intézmények, szervezetek, tevékenységek és projektumok, ha értékesek és dicséretesek is, csak emberi igye-

kezet és határfokú. Gyakran kiemelnek egy emberi erőfeszítést, és az emberek békedíjjal értékelik azt. Az emberek tördnek és támogatják a békét. Békére nevelnek. A háború és az erőszak a legnagyobb igazságtalanság az ember, a nemzet, és egy nemzet számára.

Az Isteni Béke tartalmazza mindazt, amit az ember Isten nélkül nem érhet el. Az emberi mű, Isten nélkül, legjobban a Babiloni toronyra emlékeztet. Minden, amit az ember épít, végül is összedől és marad a keserűség. Ha az ember azt akarja, hogy sikere legyen, imádkoznia kell. Ha valóban építeni akar, imádkoznia kell. Az imádkozó ember olyan ember, aki számít Istenre, elfogadja akaratát és segítségét. Szüntelenül javul, életét, munkáját, alkotásait összhangba hozza Isten akaratával. És ez a béke kezdete, amelyet senki nem tehet tönkre. Istentől van, és Istennel egyesít bennünket. Éleszt Isten olyan műveire, mint megbocsátani ellenségeinknek, imádkozni üldözőinkért. Vezet és ihletet ad, hogy tanúságot tudjunk tenni Jézusról, az evangéliumról, hogy tanúságot tehesünk a legnagyobb szeretetről is: hitből életünket adni Istenért és felebarátainkért. A Vértanúk, azaz a Tanúságtévők a béke első osztályú alkotói.

Minden keresztény kereszttségével belenőtt Isten életébe és különleges szeretetébe. A kereszttség alapjaiban kötelez bennünket egy új és más életre

ebben a világban. Jézus éppen ezért minket, keresztényeket kovásznak nevez, amely megkeleszti az egész tésztát. Világosságnak, égő gyertyának nevez, mely gyertyatartóra van téve, hogy mindenkinek világítson. A föld sójának nevez, amely nem veszítheti el ízét, mert akkor csak arra való, hogy az emberek eltapossák.

Az ember elveszítheti ajándékait, melyeket Istentől kapott, s ezért a mi Tanítónk meghív bennünket, a virrasztásra és imára, mert minden talentumért felelősségre leszünk vonva, amikor eljön.

A Szűzanya kinyújtott karjainak lenni ebben a világban különleges ajándék és kegyelem. Ezeknek a karoknak, a Szűzanya karjaihoz hasonlóan, hordozniuk kellene az ajándékokat, s főleg a legnagyobbat, az Urat.

Világunk szomjas, mint a sivatag, szomjas a békére és Istenre. S nincs senki és semmi, ami helyettesíthetné ezen alap, s minden szív számára szükséges ajándékokat: Istent és a Békét – Békét és Istent.

Ebben a karácsonyi időszakban, amikor a Béke minden embernek ajándékozva van Jézusban, a mi feladatunk és legnagyobb apostolkodásunk, hogy elvezessük az embereket Jézushoz.

Az új évben, új lelkesedéssel kezdjük, és új lángolással evangélizáljuk családjaink, ifjúságunkat és a betegeinket.

Ebben a hónapban a következő szándékokra fogunk imádkozni:

1. A békéért minden szívben és minden családban. Áldott és békével teljes Új 2012-es évről.
2. Minden zárándokért, akik Medjugorjéba hozzák keresztjeiket, konfliktusaikat, gyűlöletüket, haragot és irigységüket, hogy megtalálják a szükséges békét a Béke Királynője közbenjárására.
3. Püspökeinkért, a Bizottságért, a papokért, a hithirdetőkért, hogy megtapasztalják és megtalálják Medjugorjében az annyira óhajtott személyes békét. A látnokokért és a békeküldetésükért.

Siroki Brieg, 2012. 01. 03.

Az ima értéke

részlet a *Mennyország hangja* című könyvből

A Szent Szűz állandóan az imádságra hív minket. Nagyon kevés az a medjugorjei üzenet, amelyben ne lenne utalás rá. Mária azt kéri tőlünk, hogy sokat imádkozzunk, hogy szenteljük életünket az imádságnak. Modern világunk óriási problémája az, hogy már nem érezzük az imádság ízét. Nem ismerjük föl az ima értékét, önkéntelenül is furcsa és haszontalan dolognak tűnik számunkra. Ám a Szent Szűz ezt mondja nekünk: **„Sok keresztény van, aki azért vesztette el a hitét, mert elvesztette az imádságot”**. Ha az ember elveszíti az imádságot, nagyon hamar elveszíti a kapcsolatot Istennel, s így hitét is. Az imádsággal kell újjáteremtenünk a kereszténységet, nélküle az ör, a hiány lesz az uralkodó.

Az első lépcsőfok számunkra az, hogy felismerjük az ima értékét. **„Nem**

értitek az imádság értékét!” (1986. okt. 2.)

Ahhoz, hogy megtanuljunk fölfedezni az imádságos lelkületet, döntenünk kell mellette. Bizonyos mértékig meg kell állítanunk túlhajsolt, modern életünk ritmusát, mert nagyon sok minden arra irányít minket, hogy eltávolodjunk Istentől.

Ahhoz, hogy fölfedezzük az imádságot, **„Istentők jövő új léleknek kell bennünk lakoznia.”** Ehhez némi erőfeszítést kell tennünk, s követnünk kell a Szent Szűz tanácsait. Nem fogjuk megérteni az ima értékét mindaddig, amíg nem mondjuk magunknak azt: **„Ez most az imádság ideje: semmi és senki nem számít, egyedül Isten.”** (1986. okt. 2.)

Mária azt kéri tőlünk, döntsük el, hogy imádkozunk, s az ima legyen élet számunkra. **„Drága gyermekeim, meg-**

különböztetett szeretettel szenteljétek magatokat az imádságnak, így Isten majd kegyelmekkel jutalmazhat benneteket.” (1986. okt. 2.)

Az imádság erejét is elfelejtettük. Az ima megváltoztathatja a világot. Mindent képes átformálni, minket és környezetünket is.

„Az imádsággal háborúkat lehet megállítani, természeti törvényeket lehet felfüggeszteni.” (1982. júl. 21.) mondja a Szent Szűz.

Mária, aki Medjugorjében úgy mutatkozott be, mint a Béke és a Kiengesztelődés Királynője, elsősorban azt kéri, hogy a békéért imádkozzunk. **„Imádság nélkül nincsen béke”** - mondja. A béke bizonyára a Szent Szöz legfőbb imaszándéka Medjugorjében.

„Imádkozzatok a békéért a szívetekben, majd a békéért a családokban. Ezt az Istentől kapott békét azután elvihetitek az egész világnak, hogy az én békém művelői legyetek a földön.” (Vicka szavai alapján.)

Melyek azok az imádságok, amelyeket a Szent Szűz Medjugorjében ajánl? Elsőként a hét Miatyánkából, hét Üdvözlégyből, hét Dicsőségből és Hísekegyből álló helyi hagyományos imaformát kérte. Az első napokban a Gospa azt mondta a látnok gyermekeknek, hogy az ő legkedvesebb imádsága a „Hísekegy”. 1984-ben azt kérte tőlünk, hogy emellett minden nap mondjuk el a teljes rózsafüzért a tizenöt titokkal. A Szentlélekhez szóló imákat is kéri Mária; a szentmisék és a jelenések előtt a Veni Creator Spiritust imádkozzuk. És végül: **„Ma arra hívlak titeket, hogy mondjátok azt az imát, amellyel felajánljátok magatokat Jézusnak, szeretett Fiamnak, hogy mindegyikötök szíve az övé lehessen.”** (1988. okt. 25.)

Amikor az ember így felajánlja magát Jézusnak, olyan mély kötelezettséget vállal, hogy nem tekintheti komolytalanul. Azt jelenti, hogy egészen Jézusé, és egészen Máriáé is: **„Arra is hívlak titeket, hogy ajánljátok fel magatokat Szeplőtelen Szívemnek.”** (1988. okt. 25.)

Mária azt szeretné, ha minden csa-

lád, minden egyházközség felajánlaná magát Jézusnak, és az ő Szeplőtelen Szívének.

„Azt kívánom, hogy ajánljátok föl magatokat egyenként, de ugyanúgy a családok, az egyházközségek is, hogy kezem által mindenki Istenhez tartozzon. Ezért, drága gyermekeim, imádkozzatok, hogy megértsetek ennek az üzenetnek a mélységét.” (1988. okt. 25.)

Az imádságra hívás alapvető, hiszen minden ebből ered: a megtérés, a kegyelmek, az öröm, Isten ismerete, a megkülönböztetés, az erő, az állhatatosság, a szeretet és a Lélek összes ajándéka. Az imádság által újraépíthetjük a köteleket, amit a rossz tönkretett, befogadhatjuk a világosságot, fegyver a sátn elleni küzdelemben. A Szent Szűz azt mondja, fel kell vennünk a harcot a sötétség erői ellen, amelyek arra készítetik az embereket, hogy öljenek, gyűlölködjenek, romboljanak, züllesszenek...

„Ma arra szólítalak benneteket, hogy most különösen kezdjétek el a harcot az imával a sátn ellen (...) Öltsetek magatokra a harci fegyverzetet, győzedelmeskedjétek rózsafüzérrel a kezeitekben.” (1985. aug. 8.)

A harci fegyverzet nem más, mint hogy küzdeni akarunk a rossz ellen saját lelkünkben; része a rózsafüzér is, amely győztes fegyver a halál és a pusztítás erői fölött.

Rózsafüzér, amit imádkozunk, és amit kezünkben tartunk, jelként a sátn

számára, hogy a Szent Szűzhöz tartozunk, nem öhozzá. Háború van a jó és a rossz között; az imádság gyógyítja a bajt, megakadályozza cselekvésében, minket pedig megerősít, és győzelmet szerez nekünk. A Gospa azt kéri, hogy az imádságot mélységeiben ízleljük, s legyen öröm számunkra. Ha szárazságot tapasztalunk, akkor is folytatnunk kell, és kérnünk kell az öröm adományát. Medjugorjében Isten Mária által sok örömet ad az imádságban. Az imádság találkozás egy láthatatlan, de élő és valóságos személlyel, Istennel. Ne felejtjük ezt el. A látnokok tapasztalják, mennyi örömet ad az ima a Szent Szűznek. Ha mi is láthatnánk Mária örömét, biztosan azonnal megértenénk az imádság óriási jelentőségét és szükségességét. Mi ugyan nem vagyunk látnokok, de felfedezhetjük az imádság gyümölcseit barátainkon és a látnokokon. Tapasztalhatjuk, hogy micsoda erő ez a lelki egyensúlyhoz, az átalakuláshoz. **„Az imádság gyógyszer, amely gyógyít”** - mondja Mária. Megnyitjuk szívünket, mert Isten szólni akar hozzánk, teljes figyelmünkkel, egész lényünkkel felé fordulunk, hiszen az ima beszélgetés vele, s számítanunk kell válaszára.

„Az imádság azt jelenti, hogy beszélgetünk Istennel.” (1984. okt. 20.)

„Az imádság beszélgetés Istennel. Minden imában hallgatnotok kell Isten hangját.” (1984. szept. 10.)

A Szűzanya éves jelenése Jakov Čolonak 2011. december 25-én
Dátum: 2011.12.25.

Az utolsó mindennapos jelenése alkalmával, 1998. szeptember 12-én a Szűzanya azt mondta Jakov Čolonak, hogy ezután minden évben egyszer, december 25-én, Karácsonykor fog megjelenni neki. Így történt ez ebben az évben is. A jelenés 15.30-kor kezdődött és 11 percig tartott. A Szűzanya a következőket mondta:

„Drága gyermekek! Ma különleges módon szeretnék vezetni benneteket és átadni Fiamnak. Gyermekeim, nyissátok meg szíveteket és engedjétek meg Jézusnak, hogy megszülessen bennetek, mert gyermekeim, csak így élhetitek meg újjászületéseteket és indulhattok el Jézussal a szívetekben az üdvösség útján. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”